

Kako

spasiti

Brak?

Robert J. Wieland

KAKO SPASITI BRAK

**ILI, KAKO ŽIVETI
SA SVOJEG LAVIM SUPRUŽNIKOM**

Robert Dž. Vilend

www.najvaznijevesti.com

Naslov originala:
Taking the DEADLOCK Out of WEDLOCK
Or, How to Live with an Ornery Spouse

Autor: Robert J. Wieland

Prevod sa engleskog: Mirjana Đerić

Pesmu prepevao: Zvonimir Kostić Palanski

Dizajn korice: Goran Vidas – gvidaszg@hotmail.com

Izdavač:

Eden kuća knjige, Novi Sad, 2015

Štampa:

Apollo Graphic Production, Bgd; tiraž 50 primeraka

Elektronska verzija brošure „*Kako spasiti brak – Ili, kako živeti sa svojeglavim supružnikom*“ besplatno je dostupna na Internetu, za ličnu upotrebu. Ukoliko želite da kupite ovu brošuru u štampanom obliku, možete je naručiti na:

www.eden.rs; (+381) 062/200-046
dobravest@yahoo.com; (+381) 064/40-29-428

PREDGOVOR

S obzirom da na svetu nema savršenih ljudi, nema ni savršenih brakova. Većina ljudi dovoljno je poštena da prizna da su s vremena na vreme i sami nezgodni.

Ono što ponekad u supružniku deluje kao svojevlavost jednostavno je onaj tajanstveni element svojstven muškarcu ili ženi, koji, čini se, neizbežno vodi nerazumevanju. Iskreni napor da se shvati kako suprotan pol razmišlja obično doprinosi da ta vrsta „svojevlavosti“ nestane.

Kad se pokretni delovi mašine tesno dodiruju, trenje je neizbežno, sem ukoliko ulje ne podmazuje zupčanike. U braku bez zdravog smisla za humor brzo može doći do usijanja.

Ima, međutim, iritirajućih elemenata koje ni ulje humora nije u stanju da ublaži. U takvim brakovima koeficijent sreće umnogome je smanjen. Ipak, Bog ima isceljujuću „dobru vest“ koja će u mnogim slučajevima, ako ne baš u svim, doneti olakšanje.

Ovde se nećemo baviti onim što treba *činiti* da bi brak bio srećniji. Dobar savet je retko od koristi kad smo oslabljeni emocionalnom paralizom. Stoga ćemo pre svega biti zaokupljeni time u šta da *verujemo* – u dobru vest.

Bez obzira koliko situacija može izgledati beznađežna, u svakom trenutku linija komunikacije između Spasitelja i vas uvek je *dobra vest*.

AVIN BEZNADEŽAN BRAK

Nije teško smisliti savet kako se rešiti nerazumnog supružnika – onog s kim je teško složiti se. Knjige o metodama razvoda obiluju na sve strane. Međutim, mi krećemo na jedno malo putovanje jedreći ka sasvim različitoj luci: Kako pronaći sreću u braku gde čovek oseća da mu je supružnik manje nego zadovoljavajući, u stvari izuzetno svojeglav. Počecemo jednim fascinantnim primerom iz prohujalih vremena, primerom žene uhvaćene u zamku braka verovatno goreg od bilo kog koji znate ili za koji ste čuli.

Avi je bila inteligentna i lepa. Iz nekih razloga, udala se za Ala, mrzovoljnog, neotesanog grubijana koji je ispao krajnje nezgodan. Mnoge žene bi ga jednostavno napustile. Ipak, Avi je našla svoje mesto u istoriji time što je ostala u takvom braku.

Da je neki princ iz bajke posetio Avino selo, ona bi bez sumnje postala princeza. Ali, niko nije dolazio, te izgleda da su je roditelji podsticali da ode sa Alom. On joj se verovatno nije mnogo dopao, ali mogla je da se teši mišlju da je stabilan i solidan. Bar je umeo da zaradi novac. Možda su je mama i tata ohrabivali u uverenju da će moći da ga promeni ili da će ga s vremenom zavoleti. Nije mogla da odustane od njega. Bio je potomak ugledne porodice, predodređen da bude bogat i uticajan. Svojim toplim i dražesnim

ponašanjem, Avi bi njegovom gospodarskom ranču dodala čar lepote. I tako mu je najzad kazala DA.

Ubrzo posle venčanja, Avi je svako veče plakala dok ne zaspi. Da joj je neko rekao da ima rak u poslednjem stadijumu, jedva da bi se osećala tako uništena kao pri pomisli da se doživotno vezala za nekog ko je bio potpuno bezuman kad je reč o ljudskim odnosima. Susedi i najamnici izbegavali su ga kad god je to bilo moguće.

Da bi sve bilo još gore, Al je počeo da pije, i Avi je shvatila da nijedan problem ne može biti toliko težak a da ga alkohol ne učini još težim. Najamnici su mogli da odu, ali Avi se osećala kao vezana lancima u bračnoj tamnici „dok nas smrt ne rastavi“. Ponekad bi skoro poželela da joj smrt prekine životni put.

Da bi nekako nadoknadila nedostatke njegovog grubog karaktera, Avi je razvila u sebi samilost i diplomatska svojstva. Znala je kako da razbistri vode koje je Al zamutio. Zrnce peska koje bode proizvelo bi u njejoj duši legendarni biser. Stekla je izvanrednu veštinu da upravlja ljudima koji sami teško vladaju sobom. To je na kraju otvorilo novo poglavlje u njenom životu.

Avi se snažno držala jedne tajanstvene istine. Potpuno predana ideji da „će dvoje postati jedno telo“ (1. Mojsijeva 2,24), Avi je počela da shvata da biti jedno znači da ona i Al neće moći da se rastanu, i da njena konačna sreća zavisi od verovanja u to. Počela je da na Alove greške gleda kao na „naše“ greške. To može

izgledati kao slaba uteha za obeshrabrenu osobu koja čita ovu brošuru, ali činjenica je da je Avi postala talentovanija i lepša u tom procesu podnošenja razočaranja.

Avi je ostala verna Alu, verujući da će Bog u svoje vreme i na svoj način pretvoriti njen bol u sreću. Sve do okončanja braka ona je sačuvala bistar um, održavajući ranč, zadobijajući ljubav radnika i suseda, i u tom procesu obezbedila je sebi posebno ugledno mesto među poznatim ženama u istoriji.

Problem pijanstva konačno je došao Alu glave. Pošto se posle jedne terevenke otreznio, pao je u depresiju koja se pretvorila u očaj i završila smrću. Svi koji su živeli kilometrima unaokolo verovali su da je Bog jednostavno smatrao da treba prekratiti život takvom jednom mrzovoljnom čoveku. I, verovali ili ne, kad je Avi postala slobodna, zaista se pojavio princ koji ju je oženio. Njena životna priča predstavlja vrlo dokumentovan, autentičan izveštaj. Detalje možete proveriti u 1. Samuilovoj 25,2-42.

Tamo čitamo da je „Naval... bio surov i zao u svom postupanju prema ljudima“, ali je „Avigeja... bila razumna i lepog izgleda“ (3. stih – NASB¹). Bog se potrudio da izdvoji priču o njoj kao ohrabrenje za milione ljudi koji će doći kasnije.

David, punopravni naslednik izrailjskog prestola, odjednom se pojavio na sceni. U vrlo neugodnom susretu, Naval se ružno poneo prema Davidu i ovaj je, u

1 NASB – New American Standard Bible

neuobičajenom nastupu gneva, odlučio da na uvredu uzvratiti nasiljem. Da se Avigeja nije umešala, Davidov nagao postupak opterećivao bi mu savest do kraja života i narušio njegov ugled kao poštenog i sažaljivog vladara. Avina usavršena diplomatska veština i izvršna taktičnost spasle su Davida od njega samog. Njen na brzinu sastavljen ali rečit govor snažno ga je podsetio da bi njegova brzopletost mogla da okalja njegovu carsku čast. Nikada nijedna žena nije tako vešto sprečila tragediju.

Premda je Naval bio krajnje neljubazan, Avigeja je štitila svog nedostojnog muža. Ona je primila na sebe njegovu krivicu: „Na meni ... neka bude ta krivica.“ „Oprosti sluškinji svojoj krivicu“ (stihovi 24 i 28). Time je htela da kaže da su Navalove greške i njene, jer – zar nisu oni „jedno telo“? Za sva buduća vremena, Avigeja je ukazala na jednost koju brak podrazumeva!

Avigejina molba da se njenom mužu poštedi život očigledno je bila iskrena do te mere da se pokazala delotvornom. Dok se sve to dešavalo, Naval se sve više opijao na razuzdanoj terevenki. Avigeja je sačekala da se istrezni a onda mu ispričala kako je za dlaku izbegao nesreću. U biblijskom izveštaju se kaže: „U njemu obamre srce njegovo, i on posta kao kamen. A kad prođe deset dana, udari Gospod Naval te umre“ (stihovi 37 i 38).

Kad je došlo vreme, s obzirom da je bila slobodna, David se oženio Avigejom (videti 42. stih). Budući

car nije samo voleo tu ženu nego je i shvatao da će mu ona pomoći da pobedi sopstvene slabosti.

Naval nije bio samo svojeglav; on je očigledno bio i nezgodan u svakom pogledu. Ipak, Bog je imao rešenje za taj bračni problem. Avigejin nesrećan brak trebalo bi da nas podstakne da verujemo da postoji nada na sreću čak i u takvim „nemogućim“ situacijama. Ako je to tako, mora postojati mnogo veća nada za mnoge teške situacije osim onih beznadežnih i nemogućih.

Avigejina životna priča otkriva da sam Bog nastoji da pomogne nesrećnom supružniku koji je lošije prošao u braku. On ili ona mogu naći sreću u vernosti, na mnogo neočekivanih načina. Bog nikada nije zaboravljao na Avigeju, niti ju je napuštao. Njemu koji zapaža i kad vrabac padne, Avigeja i njen nesrećeni brak i te kako su bili bitni. Priča o njoj ostala je da živi kroz sve vekove pa čak i za večnost.

Naivno je očekivati da nikada nećemo morati da okusimo bol koji nam nameću ne tako savršene okolnosti izvan nas. Ono što je najbitnije jeste poznavati onaj unutrašnji osećaj dobrobiti, čiste savesti, mira sa Bogom kao i uverenje da je On ponosan na vas zbog onog što ste i gde ste. Sve je to Avigeja znala, i to je bila tajna njene ljupkosti i izrazite lepote kada je stupila na biblijsku pozornicu.

Avigeja je postala zaštitnica Federacije nesrećnih supružnika, bez obzira da li su to žene ili muževi.

Možda će ova brošura dospeti u ruke nekog ko oseća da je u lancima beznadežnog braka poput Avigejinog. Shvatiti da Gospod to primećuje i da brine o tome samo po sebi nije mala uteha!

Takođe je dobro razumeti da ste vi i vaša situacija važni Gospodu i da On brine o vašoj bračnoj sreći. Mi moramo saznati kako On tu deluje! Njegovo rešenje problema možda nije tako jednostavno kao „ubiti“ teškog supružnika (mada ste možda tajno i na to pomišljali). Verovatno postoji srećnije rešenje od eliminisanja ili supružnika ili braka. *Trebalo bi ukloniti upravo ono što izaziva problem.*

I mi upravo želimo da otkrijemo kako to učiniti.

NIJE U PITANJU ŠALA

U medijima se često objavljuju izveštaji koji pokazuju da se, grubo računato, polovina američkih brakova završi razvodom. Izvestan procenat se rastavlja ali bez zvaničnog razvoda; u trećoj grupi su „psihološki“ razvedene osobe koje pokušavaju da žive pod istim krovom. Sreća je u stvari vrlo retka.

Milioni bespomoćne dece su kao olupine koje morski talasi izbace na obalu pošto brakovi dožive brodolom. Svako od te dece, lišeno jednog roditelja, neizbežno će imati probleme koji će uslediti i u njegovom sopstvenom braku. Izveštaj govori da sadašnja generacija dece iz raspadnutih porodica predstavlja za društvo tempiranu bombu koja svaki čas može da eksplodira.

Kada ljubav umre i usledi razvod, rezultat je često najbolnija ogorčenost koju ljudsko biće može da doživi.

Prosto je neverovatno koliko ljudi mogu da se promene! Posmatrajući ih dok se zabavljaju, pomislili biste da su najsladi par koji ste ikada videli. Obe porodice i prijatelji raduju se njihovoj „savršenoj“ usaglašenosti. A onda nešto na tajanstven način presahne u korenu. Nijedan od supružnika ne može tačno da odredi usled čega je došlo do promene.

Na neki način, u njihovom „Edemskom vrtu“, ispod cveća vrebala je zmija. I muž i žena postali su

jogunasti, grubi kao šmirgl-papir. Razgovor je bivao nategnut, reči zajedljive i ponekad svirepe. Zagrljaji su se proredili. Jedan od supružnika počeo je da dolazi kući kasno. Zaboravljali su godišnjice, zanemarivali ili izbegavali rodbinu. Neobuzdani vetrovi strasti, poput peščanih oluja, duvali su u vidu argumenata i prepirki. To što su zajedno više nije bilo zabavno. Svako od njih strepeo je pri povratku kući od suočavanja sa onim drugim. U takvoj napetoj atmosferi, svaka reč i postupak, čak i oni najbezazleniji, poprimali su zlokobnu notu, te su optuživanja pljuštala sa obe strane. Za to vreme, ionako „kisela“ ljubav počela je da se zgrušava u vidu gorke zlovolje i ljubomore. Najzad je brak krenuo putem bez povratka, a razvod se pomaljao kao naizgled jedini način da se okonča obostrana nesreća.

Period posle bračnog brodoloma može biti gori od prvobitne oluje. Tu niko ne dobija osim advokata. Bez obzira da li je u pitanju problem podele imovine, izdržavanje supružnika, alimentacija za decu, čuvanje dece ili posećivanje dece, sudovi su primorani da se time bave još mnogo godina.

Doduše, ima slučajeva kada sve drugo omane te razvod ili odvajanje postanu jedino rešenje. Novi zavet prepoznaje postojanje i takvih situacija (videti Matej 19,3-12; 1. Korinćanima 7,10-15). Ali u nekim, zapravo mnogim, slučajevima postoji bolje rešenje, a to je: naučiti da živimo sa nezgodnim supružnikom i naučiti da nesrećan brak pretvorimo u srećan.

Barbara Rasel Česer (Barbara Russell Chesser) u jednom članku *Reader's Digest-a* kaže da su istraživači, ispitujući slučajeve 60 razvednih parova, ustanovili da „mnoga nerešena pitanja“ opstaju godinama. Međutim, ni to nije sve. Deo trauma posledica je mišljenja da će raskid rešiti probleme, ali se vrlo često ispostavi da oni posle razvoda postaju još gori. Studije pokazuju da se drugi brakovi, srazmerno, češće završavaju razvodom od prvih.

Malo ima brakova gde se nikada ne uvuče svojeglavost. Ljudska bića su nesavršena i sklona da se grubo i uvredljivo ponašaju jedno prema drugom bar ponekad. Razvod je nasilno kidanje, ali uvek otpočinje najmanjom pukotinom. Alfred Lord Tenison imao je to na umu:

Mala pukotina na predivnoj luti
učiniće ubrzo da muzika začuti,
i sve će polako prekriti tišina.

Pukotina na luti onih što se vole,
Ili mala mrlja na plodovima dole
Što iznutra trule, postaće prašina.

– Tenison, „*Merlin i Vivien*“

Male „pukotine“ u luti¹ mogu se popraviti. Nikada nećete baciti milion dolara vrednu Stradivariju-

1 *Lauta, Laut ili Lutnja* – žičani muzički instrumenat, vrlo popularan u srednjem veku, preteča današnje gitare – *prim. izdavač*

sovu violinu; poslaćete je stručnom majstoru, zato što takve instrumente ne možete jednostavno zameniti drugim. Počnite da razmišljate o tome koliko je vaš brak dragoceniji od pomenutog instrumenta.

Postoji Majstor koji s ljubavlju popravlja pukotinu u lauti. Mudri bračni savetnici su Njegove sluge, ali On je istinski izvor njihove mudrosti. Prvi korak koji valja napraviti nije nešto teško, već uverenost da je taj Majstor i voljan i sposoban da preuzme vaš slučaj. Naš veliki Majstor za „pukotine u lauti“ braka želeo bi da učini nešto beskrajno vrednije od same popravke muzičke kutije.

Možda pre svega treba rešiti problem kako shvatiti da nas Majstor ne grdi što smo se sami uvalili u nevolju, premda znamo da to zaista zaslužujemo. Osećaj krivice zbog sopstvenog doprinosa bračnom neslaganju često je tako ogroman i toliko opterećuje našu savest da se ustežemo da poverujemo u to što Bog može i hoće da učini za nas. Đavo ima načina da nas navede na pomisao kako zaslužujemo nesreću koja iskrsava na našem životnom putu. Neka stoga naša prva lekcija bude o poverenju u Njega: „Ako li kome od vas nedostaje premudrosti, neka ište u Boga koji daje svakome bez razlike i ne kori nikoga, i daće mu se; ali neka ište s verom, ne sumnjajući ništa, jer koji sumnja on je kao morski valovi, koje vetrovi podižu i razmeću“ (Jakov 1,5.6). Da, nama je potrebno da verujemo u dobru vest. Počnite tako što ćete poverovati u Božju blago-

dat – Njegovu dobrotu i plemenitost koje se ogledaju u tome što nam prašta i spasava nas od zla koje zaslužujemo. Prestanite da krivite sebe ili svog supružnika ili najbliže rođake i *počnite da prihvatate taj oproštaj*. Ništa ne leči tako uspešno kao Njegovo praštanje.

Možemo dobiti sve vrste dobrih saveta, ali nećemo biti u stanju da ih primenimo u praksi ukoliko smo paralizovani idejom da nam Bog stalno prigovara zbog naših grešaka u prošlosti. Međutim, njegova Reč ima tu izvanrednu dobru vest za svakog ko iskreno traži pomoć.

NAČIN DA SE POPRAVI „NAPRSLI“ BRAK

Ova knjiga se manje bavi dobrim stvarima koje treba da spasu brak koliko onim dobrim u koje valja *verovati*. Emocionalne energije neće biti ukoliko čovek najpre ne otkrije dobru vest o problemu, u koju mora da veruje. Kad se veruje u ono što je ispravno, ubrzo će se ispravno i postupati. A onda se problem polako topi i nestaje. To dolazi otuda što verovanje u pravu istinu dobre vesti podstiče tajne, presahle izvore motivacije, skrivene u ljudskoj duši.

Evo pet istina čvrstih poput granitne stene, od kojih svaka predstavlja jedan element dobre vesti o vašem braku. Nećete biti opterećeni obavljanjem dužnosti koje prevazilaze vašu snagu. No možda će vam ipak biti potrebna snaga da *verujete* da je dobra vest istinita, zato što je najomiljenija opsesija ljudskog roda da veruje u lošu vest.

1. Bog je više od vas zainteresovan da vam brak bude srećan

(a) On je smislio brak. Ukoliko se pokaže da brak suviše teško pada ljudskim bićima, neuspeh u tom smislu sasvim prirodno dovodi u pitanje mudrost i ugled njegovog Pronalazača.

Neki ljudi uznemireni zbog bračnih problema tražili su od Isusa savet. On je odgovorio: „Zato osta-

više čovek oca svojega i mater i prilepiće se k ženi svojoj, i biće dvoje jedno telo. Tako nisu više dvoje, nego jedno telo; A što je Bog sastavio čovek da ne rastavlja“ (Matej 19,4-6). Poenta je u tome što imate Nekoga ko radi dvadeset četiri sata dnevno, sedam dana u sedmici kako bi obezbedio da vam brak bude srećan. Nemojte se odupirati onome što On čini.

(b) Svaki brak je Bogu toliko važan kao da je jedini na Zemlji. „Nijedan vrabac ne pada na zemlju bez pristanka vašeg Oca... Vi ste vredniji od mnogo vrabaca!“ (Matej 10,29-3 – GNB¹). Dakle, kad Bog kaže: „Vi vredite tako mnogo“, On verovatno tu podrazumeva vas i vaš brak!

Kad brak počne da puca, osećamo se očajno sami. U tom slučaju dobra je vest shvatiti da se Neko brine, jer kad jedom prepoznate tu činjenicu, problem prestaje da bude vaš. On postaje *i Njegov problem* te možete prestati da se pitate: „Šta mi sad valja činiti?“, a možete da postavite i sledeće pitanje: „Gospode, kako mogu saradivati s *Tobom* dok *Ti* rešavaš ovaj problem?“

2. Loši supružnici mogu postati ne tako loši

Često je Bogu potrebno, kako bi neki brak učinio srećnim, da samo jedan supružnik bude voljan da saraduje s Njim u vršenju izvesnih promena. Promene treba da budu Njegov posao jer, kad je reč o rešavanju problema poput ovog, Sveto pismo ističe da smo mi „bez snage“ (videti Rimljanima 5,6). Sve se svodi na to

1 GNB – God News Bible

da mi treba da *prepustimo* Bogu da isceli naš brak. Ali to nije pasivno prepuštanje da drugi radi umesto vas. I vi treba nešto da uradite, ali to nešto nije nemoguć zadatak; to je istina u koju morate *verovati*.

Ako je u ponuđenom opisu jedan supružnik nezgodan, Bog već mora da se pozabavi jednom tvrdoglavom voljom. Ako vi uvećate problem tako što odlučite da i sami budete tvrdoglavi, dovodite Ga u zbilja neugodan položaj. Čak ni Nebo nije u stanju da spase brak ako *oba* partnera nisu voljna da dozvole Bogu da ga spase. Ali ako jedan supružnik odluči da saraduje, Bogu je i to dovoljno kako bi bio slobodan da otpočne sa svojim poslom.

Sveto pismo govori da ljudska bića mogu osujetiti delovanje Božje dobre vesti u njihovu korist ako uporno odbacuju Njegovu blagodat. Spasitelj nam je svima vratio slobodu izbora. Ali On nas hrabri da poverujemo kako i samo jedan bračni partner može postati instrument kojim će Bog onog drugog promeniti nabolje. Kaže se da se „posveti muž nekršten ženom krštenom, i posveti se žena nekrštena od muža krštenog“ (1. Korinćanima 7,14).

Reč *posvetiti* znači dovesti u pozitivan odnos sa Bogom zahvaljujući saradnji s Njim na koju pristaje supružnik koji veruje. Drugim rečima, supružnik koji treba da se menja izložen je uticaju onoga koji je u kontaktu sa Bogom. Ali sada još jedan problem izbija na videlo.

U bliskim bračnim odnosima, mi upoznajemo jedno drugo bez pretvaranja i glazure. Vaš supružnik zna da li ste stvarno nesebični. Odvojeni od Božje blagodati, mi ćemo neprestano pokazivati koliko možemo biti sebični. I tako, kad vaš supružnik vidi dokaz da Božji Duh deluje u vama, on ili ona biće mnogo prijemčiviji na delovanje Svetog Duha nego inače. To je jedan način na koji Bog „posvećuje“ supružnika koji ne veruje.

Božji omiljeni način da sebe otkrije nisu munje i udar groma, niti zemljotresi, već preobražavanje rđavih ljudi. Kao što toplo sunce topi komad leda, tako ova nežna ljubav često uspeva da otopi ledeno srce neverstva. I kao što Pavle kaže: „Jer šta znaš ženo, da ako muža spaseš? Ili, šta znaš, mužu, da ako ženu spaseš?“ (16. stih).

3. Možda su vaši pogrešni stavovi doprineli da vam supružnik postane neugodan (ili svojeglav)

Promena koju Bog ostvaruje predstavlja dobru vest, pogotovo ako ste bili bar delimično krivi, jer to je nešto što možete ispraviti uz Božju pomoć. Vaš preobražaj može biti Božje sredstvo da spase vašeg supružnika. Biti spasen znači biti promenjen: oni koji su se „otuđili od života Božjega usled ... neznanja“ sada bivaju pomireni s Njim (Efescima 4,18 – RSV²).

Ovo bi moglo biti posebno tačno za brak gde je samo jedan bračni partner hrišćanin, a loše se ponaša. Takvo ponašanje poništava ono što „hrišćanin“

govori, i čini da Bog izgleda nemoćan da spase ljude od njih samih. Ništa ne može loša ljudska bića učiniti još neprijatnijim od verovanja u takvu lošu vest. Ako ste vi bili kamen spoticanja u tom pogledu, možda ne morate dalje da tražite uzrok svoje bračne nesreće. Ono što neko misli o Bogu određuje kakav će on ili kakva će ona biti osoba. To je zbog nepogrešivog biblijskog načela – načela pravednosti kroz veru. To je zaista tako jednostavno kao što su dva i dva četiri.

Dobra vest je prenošenje poruke istine o tome šta je Hristos učinio i sada čini da bi nas spasao. Ona se usredsređuje na Njegovo žrtvovanje sebe na krstu. To nije samo neko nestvarno spasenje posle smrti, ona znači mir, sreću, pomirenje, preobražaj srca ovde i sada. Shvatiti to i ceniti – to je ono što Sveto pismo naziva verom; a takva vera radi na ostvarivanju pravednosti u srcu vernika.

Njom se završava veliki emocionalni ispust energije, jer upravo vera daje energiju: „vera ... kroz ljubav radi“ (Galatima 5,6). (Grčka reč za „posao“ glasi *energeo*, od koje su izvedene reči u čijem se korenu nalazi reč energija.) Eto kako se krivica, strah, otuđenje i pozorenje tope i nestaju iz srca.

Ponovimo još jednom: sve te predivne stvari koje bi trebalo da činimo nećemo biti u stanju da činimo ako ne verujemo u ono što je Hristos učinio i čini za nas. Verovanje u lošu vest parališe; verovanje u dobru vest jevanđelja daje energiju.

Supružnik koji ne veruje a ne vidi tu dobru vest ispoljenu u životu svog bračnog partnera biva lišen najdelotvornijeg sredstva koje Bog može da upotrebi kako bi od nevernika načinio prijatnu osobu. S druge strane, supružnik koji ne veruje, a svakodnevno je svedok te „dobre vesti“ u životu svog bračnog partnera teško će joj odoleti. Da li vam je teško da u to poverujete? Ipak, to je istina!

4. Ako postoji nada za vas, postoji i nada za vašeg supružnika, zato što je Bog učinio da postanete jedno

Đavo je specijalista da bračne parove uveri kako ne odgovaraju jedno drugom. Kad se dvoje uzmu, možda se zaista ne uklapaju, ali Bog namerava da oni *postaju* sve usklađeniji; i oni će postepeno postajati jedno ukoliko ne ometaju plan koji Bog ima za njih. Njegova reč kaže: „Dvoje će postati jedno“ (Matej 19,5 – GNB). Ne da dvoje *treba* da postanu jedno, ili da bi dvoje *trebalo* da budu jedno, ili da bi bilo divno *kada* bi dvoje mogli da postanu jedno; ne, nego „*dvoje će postati jedno*“. Drugačije kazano, Bog planira da ljudi koji misle da su loše spojeni (a đavo ih navodi u iskušenje da tako razmišljaju) postanu srećno spojeni. Upravo to ostvaruje Njegova blagodat. Ali ovo se događa jedino ako oni dozvole Bogu da ostvari svoj plan u njima – drugim rečima, ako prestanu da Mu se odupiru.

Ako je ono što smo do sada rekli tačno, onda je isto tako sigurno da će, kao što jedan supružnik može

da postane ugodan zahvaljujući Spasiteljevoj blagodati, i drugi biti u mogućnosti da postane takav. Onaj isti Bog koji je stvorio jednog stvorio je i drugog, i name-rava da to dvoje budu „jedno“. Naravno, On nikada neće vršiti pritisak na nečiju volju, tako da neko može i da se suproti Njegovoj blagodati do samog kraja.

5. Recite DA podsticaju da učinite ili kažete nešto lepo svom supružniku

Verovati u ono što je ispravno predstavlja temelj na kome počiva činjenje onog što je ispravno. Ali, kako čovek dobija volju i snagu da čini ono pravo? Odgovor glasi: verom. Vera nije istinska vera ukoliko ne „radi kroz ljubav“ (Galatima 5,6). Vera će vas podstaći da kažete ili učinite nešto korisno – kao što je upućivanje pohvala svom supružniku iskrenim rečima koje pokazuju da ga zaista cenite, kupovanje neočekivanog poklona, iznenadni zagrljaj, ili pak neko nesebično delo koje ste tvrdoglavo odbijali da učinite. Ima milion načina na koje vas vera može osnažiti i ohrabriti da uradite ono što je pre toga izgledalo „nemoguće“.

Taj blagosloveni podsticaj je u stvari rad Svetog Duha. Da li to shvatate? Bog je već na delu da spase vaš brak! *Učini to! Reci to!* Bog vam omogućuje da budete drugačiji nego što ste bili. To je Njegov posao – da bude Spasitelj, da vas podstiče na dobro.

Ako vaše ljubazno delo ili reč ne budu prihvaćeni, nemojte reagovati cinično. Takva reakcija mogla bi

sve da upropasti, i dovede u pitanje pobudu u pozadini vaše ljubazne reči ili ljubaznog dela. Očekujte da će vaša iskrenost biti testirana, i nemojte se obeshrabriti kad se to dogodi. Lažna dobrota retko deluje, ali istinska dobrota ima veliku šansu da uspe. Istinska dobrota nema drugog načina da dokaže svoju iskrenost sem da bude stavljena na probu. Probe i iskušenja, kad im prilazite u pravom duhu, uvećavaju vaše izgleda na uspeh. Ako imate taj dragoceni uvid u stvari, neočekivani neuspesi neće vas više uznemiravati (videti 2. Petrova 1,5-7).

„Dobro činite onima koji na vas mrze; blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vređaju... Kako hoćete da čine vama ljudi i vi njima onako... Budite dakle milostivi kao i Otac vaš što je milostiv“ (Luka 6,28-36).

Da li to funkcioniše? Zaista funkcioniše! Ideja na kojoj počiva Božja vladavina jeste da je svetlost jača od tame, ljubav jača od mržnje, dobro jače od zla i blagodat jača od greha. Prema tome, Božja blagodat dovoljno je snažna da reši i najveći bračni problem – ukoliko joj dopustimo da ostvari svoj cilj.

KAKO DA VOLITE KAD NE MOŽETE DA VOLITE

„Ubio je u meni svu ljubav koju sam ikada imala za njega! Osećam se mrtvom kad sam u njegovoj blizini.“

„Ne osećam više ništa prema njoj. Jednostavno je više ne volim.“

Tužne reči poput ovih nose u sebi izvesnu notu završenosti, te zvuče kao da nema svrhe pisati ovo poglavlje. Ako je nešto umrlo, ono se ne može normalnim putem vratiti u život.

Međutim, može li nešto mrtvo ipak ponovo oživeti?

Stari Grci i Rimljani mislili su o seksualnoj ljubavi kao o bogu koji baca strele strasti i tako „ubija“ žrtve koje ne mogu a da se ne zaljube. Od prvog veka nove ere pa nadalje, Rimljani su prikazivali Kupidona, na slikarskim platnima ili u vidu statua, uvek kao „nepobedivog“ u svojim osvajanjima. Ako ste bili pogođeni nekom od njegovih strela, nije vam bilo pomoći.

Mi savremeni ljudi još uvek smo skloni da razmišljamo na isti način. Na zaljublivanje se gleda kao na nešto čemu se ne može odoleti, kao kad je u pitanju prehlada. Grčki bog koji odgovara rimskom Kupidonu bio je Eros, sin boginje Venere. U helenizmu, seksualna ljubav bila je bog; kako bi se onda smrtni čovek mogao suprotstaviti božanskoj naredbi?

Ista ideja prožima i muslimansku misao. Od muslimanskih žena zahteva se krajnja jednostavnost zato što se pretpostavlja da će pogled na ženske oblike ili delimično otkriveno telo izazvati nekontrolisanu strast kod muškarca, što će dalje postati uzrok neodoljive strasti žene prema muškarcu. Gotovo je nepojmljivo da se muškarac i žena, ukoliko ostanu sami, neće upustiti u seksualni odnos. Kao u drevnoj Grčkoj ili Rimu, seksualna strast je i ovde nešto božansko. Ako vas Kupidon pogodi, uzaludno je opirati se. Čovekov izbor ili volja nemaju mesta u takvoj „ljubavi“.

Posledica toga je da vi, pošto nemate kontrolu nad zaljublivanjem, nećete imati nikakvu kontrolu ni prilikom „odljublivanja“. To je druga strana Kupidonovog novčića. I to je onaj tajni princip u pozadini bračnih raskida. Ali, da li je Kupidonova „ljubav“ diktator-gospodar naše duše tako da mi moramo ropski da slušamo njene naredbe da volimo ili ne volimo?

Biblijska ideja ljubavi sasvim je drugačija. Sveto pismo predstavlja ljubav kao načelo. Ona se može želiti ili kontrolisati u skladu s prosvetljenjem Božjeg Svetog Duha, ukoliko čovek veruje u Spasitelja. Kupidon može bacati svoje strele u pokušaju da nekoga zanese nedozvoljenom ljubavlju, što je staza koja vodi u propast, ali Biblija uči da mi *možemo* reći NE takvim nagonima. Kupidon može isto tako bacati svoje strele i posle vašeg venčanja, i navoditi na pomisao da ste beznadežno zaljubljeni u neku osobu koja vam nije

muž ili žena. Pagani smatraju da je takva zanesenost božanskog porekla, i stoga dovoljan razlog za raskid braka. No istinski hrišćanin shvata da on ili ona mogu odlučiti da se ne odazovu pozivu na nevernost i savladati ga božanskom snagom.

Nadahnuti apostol kaže: „Jer se pokaza blagodat Božja koja spasava sve ljude, ućeci nas da se odrećemo bezbožnosti i želja ovoga sveta, i da pošteno i pravedno i pobožno poživimo na ovom svetu, čekajući blaženana nada i javljanja slave velikoga Boga i spasa našega Isusa Hrista, koji je dao sebe za nas da nas izbavi od svakoga bezakonja“ (Titu 2,11-14).

Da li je to jadan naćin života ako stalno moramo da govorimo NE iskušenju? Ne, to je naprotiv jedini naćin da život bude srećan. Vi niste pozvani da stiskate zube i prisiljavate sebe kako biste kazali NE zabranjenoj ljubavi. Ne, nipošto. Sveto pismo kaže da nas blagodat Božja (božanska sila koja nas osposobljava u tom smislu) „ući kako da kaćemo NE“ iskušenju. Mi nismo bedni robovi strasti. U Hristu, mi smo slobodni muškarci i žene sa Bogom danom silom izbora, kako bismo Mu prepustili kontrolu nad svojim emocijama i zaljublivanjem. Ako kaćemo NE nedozvoljenoj ljubavi, zadobili smo pobeđu nad iskušenjem. Ne možete ni zamisliti svoju sreću kad ustanovite da ste osloboćeni zamke koja bi za vas na kraju postala samo duboka jama.

Ako je mogućno reći NE nedozvoljenoj ljubavi, zar nije isto tako mogućno reći DA ljubavi za koju

znate da je prava i odgovarajuća, koju po Bogom danom dužnosti treba da negujete, ali se trenutno ne osećate voljnim da tako postupate?

Bog nije poput Kupidona. Kada se zavetujete da ćete voleti, poštovati svog budućeg supružnika i ugađati mu dok vas smrt ne rastavi, Bog hoće da volite tog svog bračnog partnera i da pri tom budete srećni. Mora se svakako priznati da vaš supružnik možda ne čini svoj deo dužnosti, ali to vam ne može poslužiti kao izgovor da vi ne učinite svoj deo. Da to nije tačno, Božji plan u pogledu braka bio bi nešto vrlo nepovoljno.

A sada bismo mogli da parafraziramo pitanje na sledeći način: Da li je moguće voleti neugodnog supružnika koga, po svom osećanju, ne možete da volite?

Praktično svi savremeni jezici imaju samo jednu reč za ljubav; međutim, grčki jezik korišćen u Novom zavetu imao je tri glavne reči za taj pojam; *eros*, *philos* i *agape*. *Eros* je odgovarao Kupidonu, bogu strasti, „ljubavi“ koja zavisi od lepote ili dobrote svog objekta. To je standardna oprema s kojom smo svi rođeni. Drevni pagani tvrdili su da je *eros* božanski; jer, to je bila tajanstvena emocija koja je, izgleda, slično nabujaloj reci rušila sve ljudske prepreke. *Philos* je niži nivo ljubavi, srodniji naklonosti, kakva je, recimo, ljubav prema muzici ili umetnosti.

Apostoli nikada nisu rekli da je Bog *eros*. Jovan veli da je Bog *agape* (videti 1. Jovanova 4,8). Ta vrsta

ljubavi je načelo, a ne strast. Ona je slobodna i suverena, ne zavisi od dobrote ili lepote svog objekta. Otuda ona može da voli i loše ljude – čak i one ružne. „Jer jedva će ko umreti za pravednika; za dobroga možda bi se ko i usudio umreti /to bi bio najuzvišeniji oblik *erosa*/. Ali Bog pokazuje svoju ljubav /*agape*/ prema nama time što je Hristos još kad smo bili grešnici umro za nas... Jer kad smo se pomirili s Bogom smrću sina njegova dok smo još bili neprijatelji, onda ćemo još pre biti spaseni njegovim životom, pošto smo izmireni“ (Rimljanima 5,7-10).

Dok *eros* i *philos* zavise od vrednosti svog objekta, *agape* je ljubav koja stvara vrednost u svom objektu. Vi ne morate najpre sami sebe da očistite da biste bili sigurni da vas Bog prihvata. Njegov ljubav vas ponovo stvara, čini vas dragocenim poput božanskog Dara koji je dat za vaše iskupljenje.

Ljubav-*eros* instinktivno želi da poseduje. Za razliku od nje, *agape* je ljubav koja daje umesto da uzima ili očekuje. Dakle, naša ljudska ljubav teži zadovoljstvu sebe radi, dok *agape* želi da drugima pruži zadovoljstvo. Ljudska ljubav čezne za nagradom; *agape* je voljna da se odrekne nagrade.

Agape je ljubav koju mi kao ljudska bića ne možemo proizvesti sami od sebe. Ona je strana našoj planeti i mora biti uvezena. Ta veličanstvena ljubav je vrhunsko otkrivenje Božjeg karaktera, koji se ispoljio u Hristu: „Ljubav /*agape*/ je od Boga; i svaki koji ima

ljubav /*agape*/ od Boga je rođen i poznaje Boga. A koji nema ljubavi /*agape*/ ne pozna Boga; jer je Bog ljubav /*agape*/... U ovom je ljubav /*agape*/ ne da mi pokazamo ljubav k Bogu, nego da on pokaza ljubav k nama i posla sina svojega da očisti grehe naše...Ako imamo ljubav /*agape*/ među sobom, Bog u nama stoji i ljubav je njegova savršena u nama“ (1. Jovanova 4,7-12).

Zasnovana samo na erosu, ljubav je zarobljenik Kupidonovih ćudljivih reakcija. Na njegovu zapovest prestajete da volite isto tako lako kao što ste se pret hodno zaljubili. Međutim, *agape* ljubav koju Hristos daje čini našu ljudsku ljubav stabilnom. Čitamo da *agape* nikad ne prestaje (videti 1. Korinćanima 13,8), ali razbacane olupine koje su ruglo naših bračnih obala užasno svedoče o tome da naša ljudska ljubav ipak prestaje.

Bog želi da vaš brak bude srećan. *Agape* može biti ulivena u našu supružničku ljubav kako bi je učinila uzvišenijom. Kad Gospod nalaže: „Muževi! Ljubite žene svoje“ (Kološanima 3,19), upotrebljena reč je zapravo glagolski oblik od *agape*. Ženina ljubav takođe mora biti obogaćena istom nebeskom ljubavlju. Sve nam to može izgledati nemoguće, ako se ponizno ne suočimo sa stvarnošću.

Moramo *dopustiti* da se taj dar uveze odozgo. Apostol opominje: „A budite jedan drugome blagi, milostivi, praštajući jedan drugome, kao što je i Bog u Hristu oprostio vama... Ugledajte se dakle na Boga,

kao ljubazna deca, i živite u ljubavi /*agape*/, kao što je i Hristos ljubio nas i predade sebe za nas“ (Efescima 4,32; 5,1.2). Objašnjenje kako to učiniti nalazi se u izrazu „kao što je i Hristos ljubio nas“. Ceniti Njegovu ljubav znači shvatiti da bismo bili u grobu da On nije umro umesto nas. Čak i svoj fizički život dugujemo Njegovoj žrtvi za nas, bez obzira da li to razumemo i verujemo, ili ne. Svi beskrajno i večno dugujemo našem Spasitelju; čak i sunce blista i pljuskovi padaju zahvaljujući Njegovoj žrtvi. Svaka vekna hleba nosi pečat krsta, i svaki izvor vode verno ga odslikava. To je ona pouka koju nam pruža Gospodnja večera.

I tako, nešto počinje da se dešava. Kad bar donekle osetimo sopstvenu slabost i svojeglavost, i iskusimo blagodati Božjeg praštanja u Isusu, odmah uviđamo da je beskrajno lakše biti „blag, milostiv, spreman na praštanje“. Kao izvor u pustinji koji je presušio, a potom ponovo počinje da izbija dajući svežu vodu posle kišne sezone, tako i nežna osećanja koja su presušila i pretvorila se u prah negde u tajanstvenom kutku mračnog srca, sada opet počinju da teku. Ono za šta smo nekada mislili da je zauvek nemoguće pomalja se kao realnost. Zapovest da volimo svog supružnika može delovati nemoguće kao pomeranje Mont Everesta, ali kad neko shvati koliko je Hristos voleo nas, čudo se može dogoditi. I da, ono se i dešava mnogo puta.

Agape je ljubav koja je u saglasnosti s Božjom voljom za nas i s Njegovim zakonom. Mi možemo želeći

da volimo /*agape*/ „u Hristu“ zahvaljujući Njegovoj blagodati. Otuda je sve što je po Božjoj volji moguće. Mnogi od „mrtvih“ brakova mogu opet oživeti kad se uključimo na Izvor istinske ljubavi koja dolazi sa ugrađenom srećom i mirom u srcu.

Međutim, da li ljubav *agape* može ponovo podstaći iščezlu seksualnu ljubav i rešiti njene tajanstvene probleme? Može li hemija ponovo početi da deluje?

ČUDO OŽIVLJAVANJA UGASLE SEKSUALNE LJUBAVI

Pavlova Prva poslanica Korinćanima ohrabruje bogato seksualno iskustvo unutar braka. Pavle ne kaže: „Dobro je čoveku da se ne dohvata žene!“ To su njemu napisali Korinćani u jednom svom pismu (videti 1. Kor. 7,1). Umesto toga, on snažno zagovara da muž i žena uživaju u telu svog supružnika, ali da načelo nesebične ljubavi *agape* obogaćuje i oplemenjuje to iskustvo.

U stihovima 3-5 on kaže: „Muž da čini ženi dužnu ljubav, tako i žena mužu. Žena nije gospodar od svoga tela, nego muž; tako i muž nije gospodar od svoga tela, nego žena. Ne zabranjujte se jedno od drugoga.“

Seksualnost je Božji milostivi dar bračnom paru koji, po Njegovoj želji, treba da „zauvek bude jedno“. Seksualno sjedinjavanje je nagoveštaj sreće koja predstavlja uvod u doživotnu sreću.

Plamen ljubavi je tako slabašan da se lako može ugaziti usled grešaka bračnih partnera. Krivica može da nas parališe, baš kao što mogu da nas razjedaju ljubomora i ozlojeđenost. Ljubav može biti poput Hamptija Dampcija.¹ Kad se jednom polomi, ni svi

¹ Ličnost iz stare dečje pesmice, nalik na ogromno jaje. Pesmica otprilike glasi ovako: „Hampti Dampci sedeo je na zidu a onda odjednom pao i razbio se. Ni svi kraljevi konji, ni svi kraljevi ljudi nisu mogli ponovo da ga sastave.“

kraljevi konji, ni svi kraljevi ljudi ne mogu ga ponovo sastaviti. Tako to izgleda, ali upravo ovde Božja blagodat može da učini ono što deluje nemoguće.

Postoji jedna situacija u kojoj je čak i za Božju blagodat teško da popravi narušeni bračni odnos, a to je ono što Isus naziva „blud“ /*porneia*/ u Mateju 19,9. To je legitimna osnova, mada ne i zapovest, za raskidanje bračnog jedinstva, zato što na tajanstven način uništava temelj poverenja na kome seksualno sjedinjavanje u ljubavi mora da počiva.

Prepreke za obnavljanje fizičke ljubavi često su emocionalne prirode, uprkos farmaceutskim reklamama. Bog je „Divni, Savetnik“ (Isaija 9,6) koji primećuje i kad vrabac padne na zemlju, i beskrajno nastoji da niko ne mora ponovo da sastavlja Hamptija Damptija. „Verujem da ću videti dobrotu Gospodnju na zemlji živih. Uzdaj se u Gospoda, budi slobodan; neka bude srce tvoje krepko, uzdaj se u Gospoda.“ (Psalam 27,13.14).

Onome koji zapaža pad ptice isto je tako stalo da seksualni život Njegovog vernika bude srećan. Neki, čini se, imaju srednjovekovne ideje da je seks u suštini nešto sramotno, da mu Bog okreće leđa. Onaj koji je smislio svu onu divnu složenost seksualnosti takođe nudi i izlečenje. *Ali to isceljenje leži u skrušenosti.*

Ponos i samopravednost mogu ubiti nežnu biljku ljubavi baš kao što ledeni udar hladnog vetra može uništiti prolećne cvetove. „Ti si užasno grešan jer si

izneverio; *ja* sam pravedan pošto sam nevin! *Ti* zaslužuješ pakao; *ja* zaslužujem nebo“ – takva osećanja, glasno iskazana ili ispoljena u ponašanju, neopravdana su jer su „svi sagrešili“ (Rimljanima 3,23).

Tačan zapis o našim gresima nije u našoj svesnoj memoriji, nego je to zapis na nebu gde se poput rendgenskog snimka izlažu pogledu nesvesna zla dela skrivena duboko u nama. U nebeskim knjigama beleže se gresi koje *bismo* počinili ukoliko bi nam se za to pružila prilika. Boga interesuju naše najskrivenije pobude. Takozvani „nevin“ supružnik koji bi izneverio da je bio kušan, nije „nevin“ u Božjim očima. *Obama* je neophodna blagodat praštanja. I sve dok *oboje* to ne shvate, ne može doći do isceljenja koje je Bog spreman da podari.

Voleti supružnika koji se ne da voleti može izgledati nemoguće. Međutim, agape-ljubav mogla bi da rasvetli nadom situaciju koja inače izgleda neizlečiva. U Božjoj reči postoji stvaralačka snaga. On je stvorio svet ni iz čega, jer On „zove ono što nije kao ono što jest“ (Rimljanima 4,17). Zar On nije u stanju da to isto učini za „mrtav brak“? Razume se da je u stanju.

Isus je u banji Vitezdi sreo jednog paralizovanog čoveka koji je posle 38 godina pačeničkog života delovao uvelo i uništeno. „Kad je Isus video ovoga gde leži, i razumeo da je već odavno bolestan, reče mu: hoćeš li da budeš zdrav?“ (Jovan 5,6). Čovek se jedva usudio da kaže DA. Njegova reakcija liči na našu kad

smatramo da je skoro nemoguće poverovati u dobru vest. Gotovo da ga mogu zamisliti kako u tom trenutku jecajući govori: „Gospodine, nemam čoveka da mi pomogne. Ostali dobijaju blagoslov, a ja...“

Tada „reče mu Isus: ustani, uzmi odar svoj i hodi“ (8. stih). Paralizovani je mogao prigovoriti kako je to nemoguće. Ali on je odlučio da *veruje* u dobru vest. Slično Avramu „koji je, kad se nije bilo ničemu nadati, verovao u nadi“ (Rimljanima 4,18), pokazao da je i sam pravo Avramovo dete. „Čovek je odmah ozdravio, i uzevši odar počeo da hoda“ (9. stih).

Biblija beleži i jedan primer ginekološkog izlečenja – primer Avrama i Sare. Oboje su izvesno vreme bili ogorčeni na Boga zbog naizgled neuslišenih molitava. Sara je krivila Boga što joj nije omogućio da zatrudni (1. Mojsijeva 16,2). Ali u izveštaju se dalje govori kako joj je Bog uputio dobru vest koja ju je, pošto je odlučila da u nju poveruje, oslobodila gorčine; ta vest je takođe usrećila Avrama. Dva srca su omekšala, i dogodilo se nešto što su svi kilometrima unaokolo smatrali nemogućim: Sara je zatrudnela i rodila Isaka. Novi zavet daje dodatni uvid u taj događaj: upravo je vera koja je otopila njeno srce učinila nemoguće čudo mogućim (Jevrejima 11,11).

Obazrivo smo govorili o jednom zbilja osetljivom problemu. Ali Onaj koji je stvorio nežne i krhke latice ruže u stanju je da u vama i vašem supružniku stvori nešto lepo, nešto što nadilazi i vaše najsmelije snove.

Kad On to učini, proslavite Ga, imajući na umu da je sreća koju ste otkrili nešto što ne zaslužujete. To je nešto otkupljeno za vas Hristovom žrtvom na krstu. Da, taj dar podrazumeva i srećnu doživotnu seksualnu ljubav.

PET ISTINA KOJE MOGU SPASITI BRAK

Svi smo čuli priču o kapetanu koji je upravljao svojim brodom kroz opasne vode, držeći se tačno kompasa. A ipak je njegov brod udario u stenu i bio potopljen. Prilikom istrage, pronađen je kompas i pažljivo pregledan. Utvrđeno je da je neko, dok je čistio drveni okvir nemarno ostavio mali komadić čeličnog noža u jednoj pukotini. To je skrenulo iglu baš taman toliko da se veliki brod udalji od svog kursa i udari u stenu.

Mnogi brakovi doživeli su brodolom zato što su jedan ili oba partnera verovala u nešto što je skrenulo iglu njihovog bračnog kompasa. Verovanja mogu biti odlučujuća. Istina može da spase, a zabluda da uništi. Čovekov put u braku dovoljno je značajan da bismo morali proveravati svaku ideju u svom umu na osnovu autoritativnog merila – na osnovu Reči Božje.

Jedan članak u *Reader's Digest*-u objavio je „Pet mitova koji mogu izazvati brodolom braka“. Glavna misao je bila da pogrešne ideje u koje čovek *veruje* mogu upropastiti brak.

Posledice ovog aksioma su predivne i još vrednije: *istine* koje neko veruje mogu promeniti brak i učiniti ga srećnim. Ako verovanje u ono što je lažno može oštetiti brak, verovanje nadahnuto istinom sigurno će

težiti da obnovi njegovu sreću. To je biblijsko načelo o opravdanju verom, najdublje sagledavanje kako ljudska priroda funkcioniše koje je svet ikada video.

Paganstvo tvrdi da vaše spasenje zavisi od onoga što činite. Neke navodno hrišćanske grupe propustile su da shvate oni genijalnu misao Novog zaveta – da spasenje zavisi od verovanja u ono što je istinito. (Dobra *dela slede* veru).

Bračni partner koji nikada nije ozbiljno potražio nešto dobro u svom supružniku može se razvesti od njega ili nje, a da nikada ne shvati da se ispod onoga što je izgledalo kao gruba spoljašnost nalazio potencijalni rudnik zlata. Da li je moguće da se ispostavi da je loš supružnik u stvari pravo blago? Jedna bajka govori o princezi koja je s gađenjem poljubila ružnu žabu, ali je potom otkrila da se ispod rugobe nalazi zgodan začarani princ. Priča je izmišljena, naravno, ali princip na koji ona ukazuje možda nije. Može li poljubac *agape* pretvoriti „žabu“ od supružnika u princezu ili princa. Čitajte dalje.

Sledeće istine koje mogu spasti narušeni brak proističu iz istog neosporivog (neospornog) izvora – Biblije. Može zazvučati suviše pojednostavljeno ako kažemo da one deluju, ali one stvarno deluju ako ih prihvatamo verom i Boga uzmemo za svog vođu.

1. Bog je u početku smislio brak i još uvek spaja dvoje ljudi kako bi postali jedno, kad god dopustimo da nas On vodi.

Sotona pokušava da razori brakove zato što mrzi sve ono u šta je Bog uključen. Gospod je doveo Evu Adamu, i Isus je iz toga izvukao jednu pouku: „Što je Bog sastavio čovek da ne rastavlja“ (Matej 19,6). Isto tako sigurno kao što posle noći dolazi dan, možemo očekivati da će sotona pokušati da ih razdvoji jer mrzi sve ono što Bog čini. To je vrlo jednostavno; ako je Bog „spojio“ dvoje ljudi, možete biti sigurni da će sotona nastojati da ih odvoji. Ali glavna misao u Svetom pismu glasi da je Hristos pobedio sotonu, „paralisao“ ga (videti Jevrejima 2,14; „uništiti“ u originalu jeste paralizovati). Ako možemo da verujemo da nas je Bog spojio u braku i da je jači od đavola, hiljade problema možda bi se odmah rešilo.

„Ali moj supružnik i ja smo 'nejednako upregnuti u jaram' a to je baš ono što, po Božjim rečima, ne bi trebalo da bude (videti 2. Korinćanima 6,14). Kakve bi veze Bog mogao imati s našim sjedinjenjem?“

Jeste li stvarno sigurni da ste „nejednako upregnuti“? „Jer šta znaš, ženo, da ako muža spaseš? Ili šta znaš, mužu, da ako ženu spaseš?“ (1. Korinćanima 7,16). Onaj koji vam se čini kao nevernik možda će se pretvoriti u divno Božje dete, baš kao što se ružna gusenica može preobraziti u prekrasnog leptira. Ako supružnik koji ne veruje ikada postane vernik, to znači da ga je u svom predznanju Bog sve vreme ubrajao kao vernika, jer Biblija kaže da On „zove ono što nije onim što jest“ (Rimljanima 4,17).

Što pre čovek verom stane na Božju stranu, to će On više biti u stanju da delotvorno radi. Da li se takva dobra vest odnosi i na vaš brak, to samo On može da vam kaže, da vam šapne dok klečite pred Njim u veri i skrušena srca. I reći će vam! *Samo slušajte dalje.*

Ne zaboravite da Bog ponekad šalje izvrsne darove u neprivlačnom pakovanju. Isus je, na primer, rođen u štali gde je bilo i pilića i koza. Pogledajte još jednom „dar“ koji ste možda mislili da bacite. Možda se u njemu krije blago.

„Ali ja sam razveden i sada sam ponovo oženjen! Koji bi brak trebalo da smatram kao sjedinjavanje po Božjoj volji?“ Pravi odgovor bi možda bio – oba. Greške iz prošlosti ne lišavaju nas Božje milosti i vođstva. Ali Gospod kaže: „Idi i više ne greši“ (Jovan 8,11). „Ne gledajući dakle Bog na vremena neznanja, sad zapoveda svim ljudima svuda da se pokaju“ (Dela 17,30). Nemojte uvećavati jednu grešku tako što ćete učiniti dve. Ako ste slomili srce jednoj osobi, nemojte i drugoj.

„Kuća i imanje nasleđuje se od otaca; a od Gospoda je razumna žena“ (Priče Solomonove 19,14). To je onaj isti nebeski Otac koji zapaža kad vrabac padne na zemlju. On s puno ljubavi gleda na naš brak, jer Isus kaže da smo mi vredniji od „mnogo vrabaca“ (Matej 10,31).

Bog je obećao da će blagosloviti vaš brak uprkos sotoninim naporima da ga raskine, samo ako Mu dozvolite. Takvi blagoslovi su stvaran temelj na kome se

može graditi nada; a ako je moguće nadati se, sve vrste problema mogu biti rešeni.

2. *Vaš supružnik je možda dragulj u neobrađenom stanju i samo čeka da ga Majstor dotakne.*

Kad istinska Hristova ljubav radi u nekoj osobi, on ili ona neizostavno bivaju preobraženi. Pavle daje listu ljudi tipičnih među Korinćanima: „Lupeži, ... pijanice,... opadači, ... varalice“ i neki „koji su krivi za preljubu i homoseksualnu izopačenost“ (1. Korinćanima 6,9.10 – *NEB*¹). Potom dodaje: „Takvi su bili neki od vas. Ali ste oprani vodom koja čisti... opravdani ste imenom Gospoda Isusa“ (11. stih). „Dobra vest“ koju je Pavle objavljivao delovala je! Ona nije manje delotvorna ni danas. U mnogim slučajevima, sve što je narušenom braku neophodno upravo je ta istinska dobra vest. A nju će najbolje uputiti supružnik koji veruje.

3. *Često su neprijatne osobe takve zato što u sebi nose neki skriveni iritirajući element, neki neresen lični problem koji je kod njih izazvao ogorčenost.*

Obično se u korenu toga nalazi neshvatanje da je Bog Prijatelj, a ne božanski Neprijatelj. Ono što ljude čini neugodnim jeste pogrešno osećanje da je Bog protiv njih (veoma uobičajeno za nas smrtnike!). Otuda Pavle preklinje: „*Molimo vas, u ime Hristovo, pomirite se s Bogom*“ (2. Korinćanima 5,20). Mnoge nesrećne osobe počele su da pevaju kad je na najdu-

1 *NEB* – New English Bible

bljem nivou došlo do pomirenja srca sa Bogom. Čak se i razočaranja mračne prošlosti mogu sagledati u novoj i realističnijoj perspektivi kada svetlost Božje ljubavi osvetli te tragične tajne. Loša vest se onda preobražava u dobru vest.

4. Bog je odredio da se izvesne prednosti izgrađuju u svakom braku, ali su one često zanemarene ili pogrešno shvaćene.

(a) Zajednička molitva svakoga dana združuje dva srca bolje od bilo čega drugog. U našem modernom svetu dvostrukog posla, karijere, prekovremenog rada, TV-a, i pomamne zabave, taj jednostavni običaj je sasvim zamro, a s njim je iščezlo i mnogo bračne sreće.

Jedno od glavnih načela uspešnog programa Anonimnih alkoholičara jeste priznanje pred Bogom i svojim u grupi: „Ne mogu da kontrolišem svoje navike u piću; potrebna mi je pomoć neke Više sile.“ Vi isto tako možete unutar svoja četiri zida oformiti sopstvenu lokalnu grupu Anonimnih supružnika s bračnim problemima. U brakovima bez Boga, nedostaje duhovna dimenzija. Oni koji poriču tu istinu često žanju plodove svog neverovanja u vidu tragičnog ali nepotrebnog bola.

Kad muž ili žena pošteno priznaju jedno drugom: „To je iznad naših moći, pozovimo Gospoda da uđe u naš dom i da ga blagoslovi“, oni *počinju* da naziru rešenje problema.

Gospod je božanski Džentlmen; on neće silom ući u vaš dom ako je nepozvan. Kada su dva učenika jedno večer išli za Emaus, Isus im se inkognito pridružio na putu. Stigavši do svoje kuće, oni su ga neplanirano pozvali da uđe i ostane kod njih. On se pravio kao da mora da nastavi dalje. I tek pošto su ga oni „uporno zaustavljali govoreći: ostani s nama“, On je pristao da „uđe s njima i prenoći“ (Luka 24,28.29).

Ovaj naizgled nevažni događaj baca ogromnu svetlost na Božje odnose s nama. I zaista, On *hoće* da uđe u naše domove i da ih blagoslovi svojim radosnim prisustvom kao Gost, ali mi ga *moramo pozvati*. Otuda je svakodnevno klečanje u zajedničkoj molitvi izuzetno važno. Ma koliko se možda nelagodno osećate kad to činite, ipak činite, i verujte u istinu: On prihvata svaki iskreni poziv i nikada ne grdi što ste toliko čekali da biste počeli da upražnjavate zajedničku molitvu.

Hrišćanske porodice ne uzimaju svakodnevnu hranu dok najpre ne pozovu nevidljivog Gosta pri svakom obroku i zahvale Mu za ono što imaju. Nema takvih statistika, ali se usuđujem da kažem da je krajnje retko da neki par raskine ako su se supružnici zajedno u poniznosti obraćali Bogu svakoga dana. Oni su možda još ponekad zbunjeni i imaju problema koji ih muče, ali ipak znaju za novu unutrašnju snagu i mogu da se nadaju. Iako pakao ne postaje nebo, brak može da postane uvod u nebo.

(b) Kad se roditelji razvedu, deca su obično najveći gubitnici. Kada bi roditelji razmišljali o činjenici da su deca proizvod njihovog sjedinjavanja, verovatno bi dva puta razmislili pre nego što raskinu brak.

Kad se brak raspadne, dete obično oseća da i ono na neki način snosi krivicu. Zavisno od svojih godina, ono shvata da su ga roditelji stvorili te rezonuje: „Ako je brak zahvaljujući kome sam došao na ovaj svet promašaj, možda sam i ja promašaj. Sve je ništa i ničemu ne vodi.“ Dete čak može imati osećaj da je nepošteno što je ono osuđeno da živi dok je ljubav koja ga je stvorila osuđena na propast. To je jedan od razloga što mnoga deca razvedenih roditelja ne cene sebe dovoljno. Lakše je emocionalno se prilagoditi smrti roditelja nego nestanku bračnog jedinstva kome duguju svoje postojanje.

Shvatanje da dete u srećnom domu ima veće mogućnosti da se razvije u uravnoteženu, srećnu osobu predstavlja snažan podsticaj za roditelje da nastoje da obezbede svojoj deci srećan dom. Nagrada je neprocenjiva.

(c) Ponekad se dešava da supružnik kome je teško ugoditi sasvim omekša kad se drugi supružnik dobrovoljno potčini u sukobu. Isus je dao izvestan savet koji se možda odnosi na sasvim različit predmet, ali izvanredno odgovara današnjem kontekstu bračnih neslaganja i sudskih razvoda: „Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji“ (Matej 5,25).

Može čudno zazvučati poređenje da je supružnik „suparnik, neprijatelj“, ali su mnogi upravo to. U takvoj situaciji može se videti kako je moguće odneti pobedu u prepirci, a izgubiti brak.

Premda Biblija kaže: „Žene, slušajte svoje muževe“, ona odmah dodaje „kao gospoda“ (Efescima 5,22). „Muž je glava ženi“ samo u onom smislu u kome je „Hristos glava crkvi i ... spasitelj tela“ (23. stih). Isus je blag i ponizan, jer kaže: „Ja sam krotak i smeran u srcu“ (Matej 11,29). To može biti teška lekcija za mnoge muškarce, ali ako to sprovedu u delo, otkriće da će ženi biti lakše da „sluša“, čak i da toplo pozdravi vođstvo svog muža zasnovano na ljubavi.

Žena može preseći hiljadu Gordijevih čvorova napetosti i gorčine ukoliko popusti u nečemu što nije moralno načelo, čak i ako zna da je ona u pravu, a ne muž. Neki muškarci uče na teži način – praveći greške. Ako se ispostavi da je to slučaj, žena će pokazati najveću mudrost ako drži jezik za zubima umesto da izgovori: „Rekla sam ti ja to!“

5. *Kada se slično cvetu koji se okreće jutarnjem suncu, okrenete Gospodu Isusu Hristu, automatski prestajete da usredsređujete pažnju na sopstvenu sreću. Ustanovite kako ste svoj brak pretvorili u službu ljubavi za druge.*

Mnogi brakovi su jadni i nesrećni jednostavno zato što predstavljaju sebično jedinstvo dvoje ljudi. Ljubav koja donosi sreću bračnom paru jeste ljubav

koja želi da i druge usreći. Kad redovno zajedno učestvujete u nekoj službi potrebnima, otkrivajte najuzvišeniji element radosti koji brak može proizvesti. Vi se trudite da podižete terete drugih ljudi, a onda ćete verovatno spoznati da je vaš sopstveni teret time postao lakši.

Jednostavno kazano, vi ćete najzad uspeti da spasete svoj brak.

ŽELITE DA JOŠ VIŠE NAUČITE O OVOJ *DOBROJ VESTI*?

REČ KOJA JE PREOKRENULA SVET

Kako je jedna jedina reč mogla da milione preobrazi u ljude spremne da umru za svoja ubeđenja, a ostale milione u njihove progonitelje žedne krvi?

Kakva se sila krije u toj novoj i čudnoj reči?

ŽENA KOJA JE REKLA „DA“ BOGU

Tokom mnogih vekova, razvilo se mnoštvo mitova o Mariji, majci Isusovoj. Nastala od materijala namenjenog hrišćanima evangelističkog usmerenja, ova brošura predstavlja pokušaj odvajanja neistine od fascinantnih istina koje nam Pismo otkriva o ovoj divnoj ženi.

Bolje razumevanje Marije može nam pomoći da bolje razumemo i njenog Sina.

OBRNUTA MOLITVA

Voda ne teče uzbrdo, a i ljudi obično ne izgovaraju molitve poput one za-panjujuće u Jevanđelju po Jovanu 4, koja je obrnutog smera.

Jesmo li spremni za tektonsku promenu u svom pristupanju Božjem prestolu?

BLIZINA VAŠEG SPASITELJA

Jeste li umorni od osećaja krivice? Osećate li se odbačenim i nepotrebnim? Evo jedne izuzetno DOBRE VESTI. Hristos je preuzeo inicijativu da vas povede putem ka sreći ovde i sada, a dalje – ka nebu i večnom životu.

DOBRA VEST U MALO REČI

Brošura nam otkriva kako ljudi i žene mogu da kroz Jevanđelje pro-nađu zadovoljavajuće odgovore na svoje probleme. Mera vere – čežnja za Bogom – usađena je u svakom ljudskom srcu. Bog svakako zna kako će odgovoriti na ovu čežnju.

Preporučujemo i sledeće knjige:

DOBRA VEST JE BOLJA NEGO ŠTO MISLITE, Robert J. Wieland

Milioni ljudi veruju lošim vestima. Evanđeoska poruka je tako dobra vest, da je to ponekad teško i poverovati. „Božja milost je...beskrajno bolja nego što ste mislili.“ Prvi put odštampana 1985, ova knjiga nastavlja da izaziva pažnju.

MOĆNA DOBRA VEST, Robert J. Wieland

Knjiga sadrži pregled modernih koncepcija jednostavne poruke koje bi trebalo da budu „sila Božja na spasenje“ (Rimljanima 1,16), a koje su postale žalostan izvor zbnjenosti. Nasuprot tome, ovo delo baca sasvim novo svetlo na svu tu frustraciju, bezvoljnost, opadanje i mlakost koji se ogledaju na duhovnom planu. Da li smo propustili da sagledamo koliko je Dobra vest zaista dobra, ili nismo poverovali u to? Ideje koje su ovde izložene utemeljene su na Bibliji i predstavljaju svež dah koji je već pokrenuo srca desetina hiljada ljudi širom sveta. Ova knjiga posebno se obraća onima koji traže čvrsto tlo kao temelj svoje nade, usred ovog sveta punog beznađa i pometnje.

Radosne Vesti: OD ISUSA SA LJUBAVLJU

Komplet od 34 lekcije iz Svetog pisma koje će obradovati Vaše srce. Podeljene na tri odseka: Dobra Vest koja uzdiže um (srce), Dobra Vest o budućnosti i Pronalaženje Božjeg mesta sigurnosti.

Dobre Vesti

*Od Isusa
Sa Ljubavlju*

Lako razumljiv vodič
za proučavanje Svetog Pisma
"Dobro pusti duhu. Neće nikad biti svoj glas sa nama."
"Prvenstvo duhu glasi: "Ja ću vas voditi." Imaće sa nama, ali."
Ivan 16:13"

ZLATO PREČIŠĆENO U OGNJU, Robert J. Wieland

Knjiga koja je imperativ za svakog ko želi bolje da razume značenje Isusove vere i Hristove prirode.

CIP - Каталогизација у публикацији
Библиотека Матице српске, Нови Сад

27-452

ВИЛЕНД, Роберт

Kako spasiti brak ili Kako živeti sa svojestralnim supružnikom / Robert Dž. Vilend ; [prevod sa engleskog Mirjana Đerić ; pesmu prepevao Zvonimir Kostić Palanski]. - Novi Sad : Eden kuća knjige, 2015 (Beograd : Apollo graphic production). - 45 str. ; 14 cm

Prevod dela: Taking the deadlock out of wedlock or How to live with an ornery spouse / Robert J. Wieland. - Tiraž 50.

ISBN 978-86-85197-35-2

a) Хришћанство - Брак
COBISS.SR-ID 295343879

Bog ima lekovite Dobre vesti koje će doneti blagosloveno olakšanje u svaki nesrećan dom, i dodatno ohrabrenje za sve one koji su srećni u svom braku.

Lek je u onom što verujemo, a ne u onom što činimo!